

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Z. H., narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Šírokým,
se sídlem Vodičkova 710/31, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému

První náměstek policejního prezidenta
se sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2022, č. j. PPR-27510-4/ČJ-2022-990131,

takto:

- I. Rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ze dne 4. 7. 2022, č. j. PPR-27510-4/ČJ-2022-990131 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Pavla Šírokého, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Dne 13. 3. 2021 podal žalobce žádost a předžalobní výzvu Krajskému ředitelství policie Hl. m. Prahy, kterou se domáhal dopočtení a následného doplacení dlužného služebního příjmu za dobu všech přestávek ve službě v období let 2018, 2019, 2020 a 2021, za které žalobci vznikl tento nárok v souladu se zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“).
2. Podstatou takto uplatněného nároku byla skutečnost, že ve výše uvedeném období žalobci byla ze strany jeho zaměstnavatele doba přestávek ve službě nezákonně odečítána z jeho pracovní doby (resp. do ní nebyla řádně započítávána) a nebyla zohledňována při vyměřování jeho služebního příjmu. Z pohledu žalovaného formálně žalobce přestávku ve službě čerpal, ačkoliv ve skutečnosti tomu tak nebylo. Žalobci tedy dle jeho názoru nezákonně nebyla proplacena celá doba strávená na pracovišti.
3. Žalobci bylo dne 27. 1. 2022 doručeno rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Hl. m. Prahy pro vnější službu ve věcech služebního poměru ze dne 26. 1. 2022 pod č. j. KRPA-64766-43/ČJ-2021-0000ZU (dále jen „**Rozhodnutí I. stupně**“), kterým byla v celém rozsahu zamítnuta žádost žalobce.
4. Proti uvedenému rozhodnutí I. stupně podal žalobce v zákonem stanovené lhůtě odvolání. Žalobci bylo dne 15. 7. 2022 doručeno rozhodnutí žalovaného č. j. PPR-27510-4/ČJ-2022-990131 ze dne 4. 7. 2022 (dále též „**Napadené rozhodnutí**“), jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí I. stupně potvrdil.
5. Proti tomuto rozhodnutí brojí žalobce žalobou, jež soudu přišla dne 5. 9. 2022.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobce především rozporuje tvrzení žalovaného, obsaženého v napadeném rozhodnutí, že během svých směn v období od 1. 1. 2018 do 13. 3. 2021 přestávky ve výkonu služby řádně čerpal, tedy v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 zákona o služebním poměru. Taková tvrzení dle jeho názoru nezapadají z logiky věci do faktického stavu věci ani nereflektuje provedené důkazy, jejichž hodnocení bylo ze strany žalovaného toliko formální.
7. Napadené rozhodnutí podle žalobce konstatuje, že cílem vedení výjezdů oddělení žalobce (Oddělení dopravních nehod odboru služby dopravní policie Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, dále jen „**oddělení**“) je umožnit přestávku ve výkonu služby v naplánovaném čase, popř. co nejbližší k tomuto času. Skupina zpracování dopravních nehod zajišťuje nepřetržitě po celých 24 hodin denně zpracování nápadu dopravních nehod na území hlavního města Prahy, ke kterým je přivolána Policie České republiky. Dle Napadeného rozhodnutí je při směně trvající od 06:45 hodin do 17:00 hodin plánována 1

přestávka trvající půl hodiny. Ve směně trvající od 11:00 hodin do 07:00 hodin je plánována 1 přestávka v délce půl hodiny a 2 přestávky v délce 15 minut. Ve 24hodinové službě trvající od 07:00 hodin do 07:00 hodin je naplánována 1 přestávka v délce půl hodiny a 3 přestávky v délce 15 minut. Dále žalovaný konstatuje, že výkon služby je přerušován podle toho, kde se policisté nacházejí, zda v terénu, a to po zpracování událostí, či před zahájením zpracování další, popř. na základně – tedy např. ve své kanceláři. Přestávku dle žalovaného čerpají policisté svobodně, dle své vůle.

8. Žalobce naproti tomu uvádí, že organizace práce na jeho někdejší oddělení znemožňuje řádné čerpání přestávky ve službě v naplánovaném čase, neboť všichni příslušníci ve službě, resp. na jedné směně, mají plánem služeb předepsáno čerpání přestávky ve službě ve stejný čas, jak je patrné i z výpovědi svědka ppor. D. P. (nadřízený žalobce), který vypovídal v řízení žalobce ve věcech služebního poměru. Žalovaný tímto způsobem organizace tedy v rozporu se svými tvrzením nemůže z principu příslušníkům umožnit, aby přestávku ve výkonu služby v naplánovaném čase čerpali, protože by tím zcela paralyzoval směnu. Čerpání přestávek se na oddělení neřešilo a tím pádem ani řádně nedodržovalo.
9. Žalobce též rozporuje další tvrzení obsažená v napadeném rozhodnutí (např. že v době přestávky není obvyklé, aby byl policista čerpající přestávku odvolán a aby mu bylo nařizováno plnění služebních úkolů), které dle žaloby neodpovídají realitě, neboť to neumožňuje nedostatečné personální obsazení oddělení.
10. K tomu žalobce dodává, že ani nevěděl, že nějaké přestávky oficiálně mají a reálně se stihl pouze naobědvat, pokud stihl otevřené stravovací zařízení. Mimo jiné během správního řízení vyplynulo, že všichni policisté ve službě, resp. na jedné směně, měli plánem služeb předepsáno čerpání přestávky ve službě ve stejný čas, což v řízení potvrdili i výsledky několika svědků. Žalovaný tedy dle žalobce dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a v důsledku toho se dopustil i nesprávného právního posouzení věci.
11. Žalobce dále rozporuje výrok žalovaného, že na základě spisového materiálu má za prokázané, že organizace výkonu služby na oddělení čerpání přestávek umožňuje.
12. Toto tvrzení žalobce konfrontuje s popisem toho, jak dle něj vypadá reálná služba na oddělení a uvádí, že tento systém organizace a nedostatečné personální zajištění příslušníků vede k obrovskému tlaku na příslušníky, aby se nezdržovali nejen v rámci výkonu služby, ale ani řádným a úplným čerpáním přestávky ve službě.
13. Žalobce též uvádí, že na oddělení ve své podstatě nefunguje zastupitelnost příslušníků policie, jak presumuje napadené rozhodnutí. V praxi na oddělení žalobce neexistuje žádné konkrétní organizační opatření, které by bylo srozumitelné, jasné a konkrétně by popisovalo fungování systému střídání (zastoupení) žalobce a ostatních příslušníků ve službě v době čerpání přestávky ve službě, a současně zachovávalo a garantovalo dodržení smyslu a účelu přestávky ve službě, jak předpokládá zákon. Příslušníci jsou tak nuceni být neustále na příjmu a k dispozici k výjezdu, neboť jakékoli zdržení by vedlo k tomu, že budou nápad dopravních nehod nuceni zpracovat následující den. To dle něj opět prokazují svědecké výpovědi.
14. Na podporu správnosti svého závěru žalobce dále odkazuje na právní stanovisko Nejvyššího správního soudu obsažené v jeho rozsudku ze dne 26. 8. 2020, č.j. 8 As 160/2018 - 42.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

15. Žalobce uzavírá, že je zcela zřejmé, že žalovaný ignoroval v řízení prokázané skutečnosti ohledně faktického stavu na pracovišti žalobce ve vztahu k fungování organizace střídání a zastupitelnosti příslušníků v době čerpání přestávky ve službě a k objektivním možnostem takové zastupitelnosti s ohledem na každodenní nápad práce a činností, kterou příslušníci (tedy i žalobce) museli na pracovišti žalobce každý den zajišťovat. Žalovaný tak v řízení zjevně dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a v důsledku toho se dopustil i nesprávného právního posouzení věci.
16. Situace, v níž se žalobce ocitl, je v rozporu s judikaturou NSS (např. rozsudkem NSS ze dne 18. 7. 2019 pod č. j. 8 As 257/2018 – 44), právním názorem SDEU (např. rozhodnutí ze dne 9. 9. 2021 ve věci C-107/19) i ÚS ČR (rozhodnutí ve věci sp. zn. II. ÚS 1854/20).
17. Žalobce proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.
18. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nezpochybnil, že služba ve skupině zpracování dopravních nehod je vykonávána nepřetržitě, tj. po dobu 24 hodin 7 dní v týdnu, jedná se však o druh služby, který lze přerušit, neboť tomu nebrání žádné provozní hledisko, v kteréžto souvislosti cituje rozsudek NSS 26. 8. 2020 č. j. 8 As 160/2018 – 42. Žalovaný je dále toho názoru, že podle relevantní judikatury (viz např. rozsudky NSS č. j. 8 As 160/2018-42 ze dne 26. 8. 2020, č. j. 8 As 257/2018-44 ze dne 18. 7. 2019, č. j. 9 As 40/2020-78 ze dne 7. 5. 2020), z jejichž závěrů ostatně vychází samotný žalobce, se posouzení přerušení výkonu služby odvíjí v závislosti na personálním vybavení a organizačním zabezpečení střídání příslušníků čerpajících nařízenou přestávku, přičemž systém zastupování musí být popsán srozumitelně, jasně a konkrétně (tj. musí být zřejmé, kdy, kým, jakým způsobem atd. byl zástup organizačně domluven, zajištěn či vykonán).
19. Žalovaný následně popsal výkon služby žalobce i Organizační zajištění výkonu služby skupiny zpracování dopravních nehod a její zastupitelnost.
20. Následně žalovaný rozsáhle citoval z provedených výsledků svědků, přičemž tyto výpovědi dle jeho názoru jasně dokládají možnost čerpání přestávek žalobcem. Dle jeho názoru Z výsledků svědků a žalobce souhrnně vyplývá, že operátor skupiny zpracování dopravních nehod nevysílá výjezdovou hlídku k dopravní nehodě, pokud čerpá přestávku; v takovém případě operátor vyšle další hlídku v pořadí dle tzv. „lančovníku“, byť připouští, že může docházet k jistým modifikacím, např. že z důvodu vysokého nápadu je nehoda dána hlídce „do pořadníku“. Naopak žalovaný podotýká, že s ohledem na znalost měsíčního plánu služeb, kterou potvrdili všichni svědci, lze konstatovat, že žalobce byl srozuměn s tím, že je jeho výkon služby přerušitelný a že ve službě bude čerpat přestávku.
21. Z uvedeného dle žalovaného jednoznačně vyplývá, že výjezdové hlídky nejsou střídány při řešení konkrétní dopravní nehody, nicméně mohou čerpat přestávku po ukončení výjezdu ke konkrétní dopravní nehodě, popř. předtím. S ohledem na to je proto irelevantní, že mají všichni příslušníci skupiny zpracování dopravních nehod plánovány přestávky ve stejný čas, což dle žalovaného odpovídá rozsudku NSS č. j. 8 As 260/2018 - 43 ze dne 18. 7. 2019.
22. Žalovaný se nadále odvolává na pomocnou tabulku o výkonu služby žalobce, která podle něj jasně dokládá, že žalobce přestávky čerpal, byť nikoliv v předem stanovený čas, což ale není podstatné.
23. Z výsledků svědků rovněž vyplynulo, že policisté nejsou při čerpání přestávky nijak omezeni, přestávky čerpají dle libosti, mohou se vzdálit ze služebny, vozidla či místa nehody a nemají v době přestávky nařízenou služební pohotovost. Ostatně skutečnost, že

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

policisté si mohou dopředu objednat jídlo ve výdejně stravovacího zařízení, vylučuje tvrzení o nemožnosti čerpání přestávky, neboť v takovém případě by byla zajisté namíste otázka, proč by si policisté dopředu objednávali jídlo ve výdejně stravovacího zařízení, kdyby s ohledem na zkušenosti při výkonu služby věděli, že přestávku nebudou moci čerpat.

24. Žalovaný v důsledku shrnutých statistik počtu nehod nesouhlasí s tvrzením žalobce, že příslušníkům skupiny zpracování dopravních nehod nebylo umožněno čerpat přestávku z důvodu personálního podstavu.
25. Též mimořádné dopravní nehody, které by mohly způsobit nutnost okamžitého výjezdu hlídky čerpající přestávku nejsou příliš časté, a přerušení přestávky tedy zdaleka není pravidlem. V tomto smyslu cituje žalovaný rozhodnutí NSS č. j. 9 As 40/2020-78 ze dne 7. 5. 2020 a č. j. 9 As 89/2021-65 ze dne 17. 8. 2022.
26. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby Městský soud v Praze žalobu zamítl.
27. Při jednání soudu dne 20. 3. 2024 setrval žalobce na svém skutkovém i právním stanovisku, žalovaný se s odkazem na své vyjádření z jednání omluvil.

III.

Posouzení žaloby

28. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu námitek vznesených v podané žalobě, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
29. K obsahu správního spisu soud konstatuje, že se v ní nachází původní žádost žalobce ze dne 11. 3. 2021, kterou se domáhal doplacení dlužné částky, dále zápisy o službách žalovaného, záznamy o výsledku svědků (vesměs kolegů žalobce, kteří byli zařazeni do služby na stejném oddělení), jakož i žalobou napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí I. stupně.
30. Městský soud v Praze především konstatoval, že skutkově i právně obdobnou věc již rozhodoval, když rozsudkem ze dne 1. 9. 2023, č.j. 17 Ad 2/2023-88, vyhověl žalobě žalobkyně Anny Macháčové proti rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta ve věcech služebního poměr. Tato žalobkyně byla v letech 2017 až 2021 služebně zařazena na služebním místě vrchního inspektora oddělení dopravních nehod, konkrétně ve 3. směně skupiny zpracování dopravních nehod Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, tedy ve stejném útvaru, u něhož byl zařazen žalobce. Rozhodnutím služebního funkcionáře nebylo vyhověno její žádosti o zaplacení dlužné částky za odpracované hodiny v období let 2018, 2019, 2020 a 2021, ve kterých jí byla nezákonně odčítána doba na jídlo a odpočinek z doby služby a nebyla zohledněna při vyměřování služebního příjmu.
31. Městský soud v citovaném rozsudku uvedl, že

[29] Podstata sporu mezi účastníky řízení spočívá v posouzení, zda žalobkyně mohla v souladu s § 60 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. čerpat přestávku ve službě na jídlo a odpočinek, a to nejen z hlediska, jestli jí takové přestávky byly plánovány (o čemž není mezi stranami sporu), ale jestli je také mohla fakticky čerpat. Jen tehdy by se přestávky v souladu s § 60 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb. nezapočítávaly do doby služby. V opačném případě by se nejednalo o přestávku, ale o tzv. přiměřenou dobu na jídlo a odpočinek, která se poskytuje dle § 60 odst. 3 zákona,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nemůže-li být výkon služby přerušen. Tato doba se do doby služby započítává a je tedy zohledněna i v rámci služebního příjmu.

32. Pokud pak jde o skutkovou stránku věci, soud

[33]... vycházel při posuzování projednávané věci zejména ze správního spisu, ve kterém jsou mimo jiné založeny záznamy o výsledku svědků, kolegů žalobkyně, konkrétně ppor. F. T., nprap. J. Š., nprap. Bc. P. H., nprap. A. Č., nprap. M. K., ppor. D. P., nprap. Bc. V. Š., ppor. D. S. a nprap. Z. H. Z výpovědí jmenovaných svědků vyplývá, že se shodují mimo jiné v tom, že žalovaným nebylo konkrétně a jasně stanoveno, jakým způsobem se příslušníci útvaru řešení dopravních nehod mají zastupovat během čerpání přestávky některého z nich. Z jejich výpovědí je zřejmé, že příslušníci na předmetném oddělení měli formálně stanoven čas pro čerpání přestávky stejný. Tuto skutečnost pak nepopírá ani žalovaný v napadeném rozhodnutí, neboť opakovaně uvádí, že všichni příslušníci skupiny zpracování dopravních nehod měli plánovány přestávky ve stejný čas (viz třetí odstavec strany 15. napadeného rozhodnutí, nebo předposlední odstavec strany 19. napadeného rozhodnutí). Takto nastavené, respektive naplánované čerpání přestávek je však v rozporu s povahou agendy, kterou se oddělení řešení dopravních nehod zabývá. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl (a žalobkyně nečinila sporné), že „služba ve skupině zpracování dopravních nehod je vykonávána nepřetržitě“ (viz odstavec obecná východiska strana 5. napadeného rozhodnutí). Jestliže však na uvedeném oddělení je vykonáván nepřetržitý výkon služby, je současně vyloučeno, aby všem příslušníkům bylo čerpání přestávky naplánováno na stejný čas, neboť v takovém případě by nebyla dostupná žádná hlídka. Ostatně i v rozsudku 18. 7. 2019, č. j. 8 As 257/2018-44, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že vzájemná zastupitelnost je vyloučena v situaci, kdy je příslušníkům organizačních článků přestávka na jídlo a odpočinek plánována na zcela totožné časové úseky.

33. V závěru rozsudku pak městský soud konstatoval, že

[40] S ohledem na výše popsané je zřejmé a mezi účastníky řízení není sporné, že žalobkyně v posuzovaném období vykonávala výjezdovou službu určenou k řešení dopravních nehod, jejíž výkon měl být zabezpečen nepřetržitě. Soud má za nesporné, že žalovaný neučinil žádné organizační opatření, kterým by předem vyřešil vystřídání žalobkyně konkrétním příslušníkem v případě, kdy by výjezd k dopravní nehodě a provádění neodkladných úkonů na místě zcela nebo z části zasáhlo do čerpání nařízené přestávky.

[41] Soud tedy shrnuje, že není-li splněn judikaturou dovozený požadavek, aby bylo organizačním opatřením zajištěno plnohodnotné vystřídání policisty během přestávky ve službě, přičemž tímto plnohodnotným vystřídáním se rozumí předem předvídatelné a konkrétně stanovené zastoupení, považuje se služba policisty za fakticky nepřetržitou a nepřerušovanou. Z obsahu správního spisu plyne, že organizační opatření nastavená služebními orgány těmito přísným standardům dovozeným judikaturou správních soudů nedostál. Z těchto důvodů napadené rozhodnutí, které vedlo k nevyhovění žádosti žalobkyně, je nezákonné, a proto bylo soudem zrušeno. Za uvedené situace pak soud považuje vypořádání dalších námitek žalobkyně za bezpředmětné.

34. Městský soud ve věci nyní rozhodované konstatoval, že citované závěry 17. senátu je třeba v plném rozsahu aplikovat i na aktuální věc. Žalobce byl zařazen k výkonu služby ke stejnému útvaru a vykonával tam stejnou činnost, jako žalobkyně ve věci sp. zn. 17 Ad 2/2023. Jedná se tedy o věc skutkově i právně zcela shodnou a není dán žádný důvod k tomu, aby se soud od úvah a zejména od závěrů koncipovaných v rozsudku č.j. 17 Ad 2/2023-88 nyní odchýlil.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

35. Nadto je nezbytné poukázat na skutečnost, že citovaný rozsudek byl ke kasační stížnosti žalovaného přezkoumán Nejvyšším správním soudem, který svým rozsudkem ze dne 23. 1. 2024, č.j. 10 As 252/2023-77, tuto kasační stížnost zamítl.
36. Z citovaného rozsudku městský soud považuje za potřebné citovat alespoň body [22] a [23], resp. [26], kde Nejvyšší správní soud uvedl:

„[22] V následném soudním přezkumu soud věnuje pozornost mj. otázce, zda žalovaný správní orgán dostal této povinnosti. Pokud tomu tak není, jedná se o vadu skutkového zjištění. Ta může spočívat v tom, že zjištěná skutková podstata je v rozporu s obsahem správního spisu: správní orgán sice dostatečně zjistí skutkový stav věci, ale vyvodí z něho nesprávný skutkový závěr [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

[23] A právě takovou vadu městský soud v nynější věci našel. Stěžovatel v rozporu s obsahem spisu uzavřel, že na oddělení panovaly takové podmínky, že žalobkyně mohla řádně čerpat přestávku ve službě. To ale nebyla pravda, neboť všichni policisté shodně uvedli, že nebyla přijata žádná opatření zajišťující zastupování policistů během přestávky. Všichni policisté měli dokonce čerpat přestávku ve stejný čas (srov. bod 33 napadeného rozsudku). NSS souhlasí s městským soudem, že zajištění plynulosti provozu a bezpečnosti na pozemních komunikacích z povahy věci vylučuje, aby policisté čerpali přestávky ve stejný čas najednou. Takto nastavené podmínky pro čerpání přestávek vedou k jedinému: žalobkyně je neustále ve stavu ostrážitosti, protože neví, zda se nemusí z minuty na minutu vrátit do služby. Žalobkyně se nemůže beze strachu a v klidu najít a odpočinout si, neboť ji nikdo během přestávky nezastoupí – ostatní totiž také čerpají přestávku ve službě.

[26] K nim NSS jen ve stručnosti uvádí následující. Soud výše řekl, že pořadníkový systém nezajišťuje zastupování policistů, a to ani mlčky. Stěžovatelova snaha rozlišovat mezi aktuálními a pořadníkem přidělenými dopravními nehodami není příliš srozumitelná. Pokud snad stěžovatel naznačuje, že jednou přidělený případ dopravní nehody vylučuje čerpání přestávky, NSS musí takový argument odmítnout. Policisté mají zákonný nárok na přestávku ve službě, proto její narušení lze odůvodnit jen ve výjimečných případech. Stejně nelze přijmout argument, že lze-li výjezd k dopravní nehodě vyhodnotit jako odkladný, jsou pravidla pro zastupování vlastně zbytečná. V takovém případě naopak brozí, že policisté nebudou moci čerpat přestávku v zákonném standardu, tj. čerpat přestávku bez nutnosti plnit služební povinnosti (včetně vyhodnocení neodkladnosti služebního úkolu). Jestliže stěžovatel argumentuje, že navzdory stejné naplánované přestávce mohli policisté podle vlastního uvážení čerpat přestávku jindy, potvrzuje to závěr městského soudu. Organizační, technická a personální opatření jednoduše chyběla.“

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Městský soud tedy uzavřel s tím, že závěry z obou citovaných rozsudků je nutno bez dalšího použít na i věc nyní rozhodovanou. Za tohoto stavu pak soudu nezbylo, než že shledal podanou žalobu důvodnou, a napadené rozhodnutí proto zrušil podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního a věc podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
38. V dalším řízení je žalovaný podle ust. § 78 odst. 5 soudního řádu správního vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku. Musí tedy znovu posoudit žalobcovu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žádost o dopočetní a následné doplacení dlužného služebního příjmu za dobu všech přestávek ve službě v období let 2018 až 2021, za které měl žalobci vzniknout tento nárok v souladu se zákonem č. 361/2003 Sb. Přitom zohlední, že nebylo prokázáno, jak plyne ze shora uvedeného, že by organizačním opatřením bylo zajištěno plnohodnotné vystřídání policisty během přestávky ve službě.

39. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 3000 Kč a jednak z odměny advokátovi za tři úkony právní služby po 3100 Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 15 342 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce JUDr. Pavla Širokého, advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. března 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.